

GLAGOL

Glagoli so besede, s katerimi poimenujemo dejanje, dogajanje, dogodek, stanje, obstajanje ... Glagoli imajo v stavkih različne oblike, imenovane **glagolske oblike**.

Dejanje – Kaj dela? – so prespali, so se odkupili ...

Dogajanje – Kaj se dogaja? – mrači se, se je zabliskalo ...

Dogodek, potek – Kaj se je zgodilo? – je padel ...

Stanje, obstajanje – Kaj je/so? – je vroče; je (se nahaja) ...

Glagole delimo na:

– **polnopomenske glagole** – ki pomenijo dogajanje, dejanje (delati, brati ...)

– **nepolnopomenske ali pomožne glagole** – pomenijo stanje, obstajanje (je, so, ni, sem ...)

POMNI:

Če glagol **JE** pomeni nahajanje, obstajanje, dogajanje, je **polnopomenski** in ne pomožni glagol.

Glagoli so lahko **v trdilni obliki** (delam) ali **zanikani obliki** (ne delam), pri tem nikalnico **NE** pišemo vedno narazen.

KAJ DOLOČIMO GLAGOLU?

Glagolu določimo: osebo, število in čas.

Glagolske osebe:

- 1. oseba – govoreči;
- 2. oseba – ogovorjeni;
- 3. oseba – o komer se govori.

Glagolska števila:

- ednina;
- dvojina;
- množina.

Glagolski čas:

- preteklik;
- sedanjik;
- prihodnjik.

SPREGANJE GLAGOLA

Glagolom **spreminjamo obliko** glede na osebo, število in čas. Temu spreminjanju (pregibanju) glagolskih oblik pravimo **SPREGANJE**; tistemu, kar pri tem nastane, pa **SPREGATEV**.

Pri **spreganju** si pomagamo z osebnimi zaimki

GOVORITI

	ED.	DV.	MN.
1.	govorim	govoriva	govorimo
2.	govoriš	govorita	govorite
3.	govori	govorita	govorijo

GLAGOLSKE OBLIKE

Poznamo osebno in neosebno glagolsko obliko.

Osebne glagolske oblike izražajo osebo, število in čas.

Neosebnim glagolskim oblikam pa ne moremo določiti osebe, števila in časa.

Med **neosebne glagolske oblike** spadata:

– **nedoločnik (-ti, -či)**: kupiti, pisati, striči, peči

Babica želi kupiti nov avto.

– **namenilnik (-t, -č)**: uporabljamo ga ob glagolih, ki pomenijo premikanje:

grem kupit, *pojdi* pisat, *šel* je strič, *grem* peč

Babica gre kupit nov avto.